

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

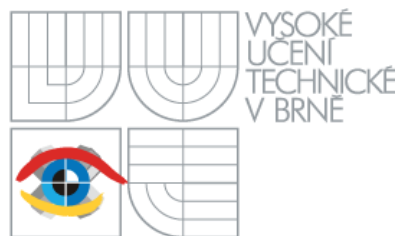
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ART

ATELIÉR KRESBY A GRAFIKY
STUDIO OF DRAWING AND PRINTMAKING

FAKULTA
VÝTVARNÝCH
UMĚNÍ

ŽIVOT
LIFE

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

BACHELOR'S THESIS

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

KAMILA MALIŇÁKOVÁ

VEDOUCÍ PRÁCE
SUPERVISOR

Mgr. Art. Svatopluk Mikyta

OPONENT PRÁCE
OPPONENT

Mgr. Jan Zálešák, Ph.D.

DOKUMENTACE VŠKP

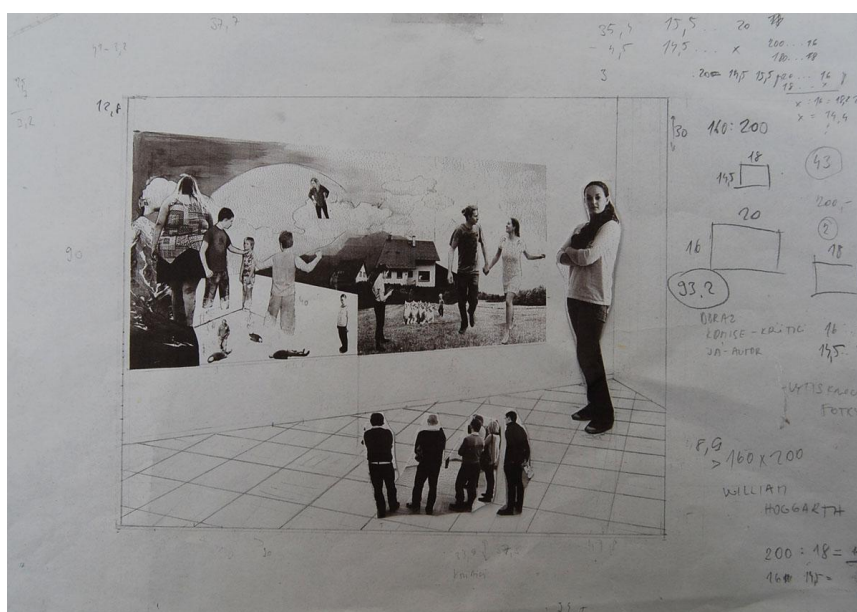
Život, olej na plátně, triptych, 200 x 480 cm, 2014

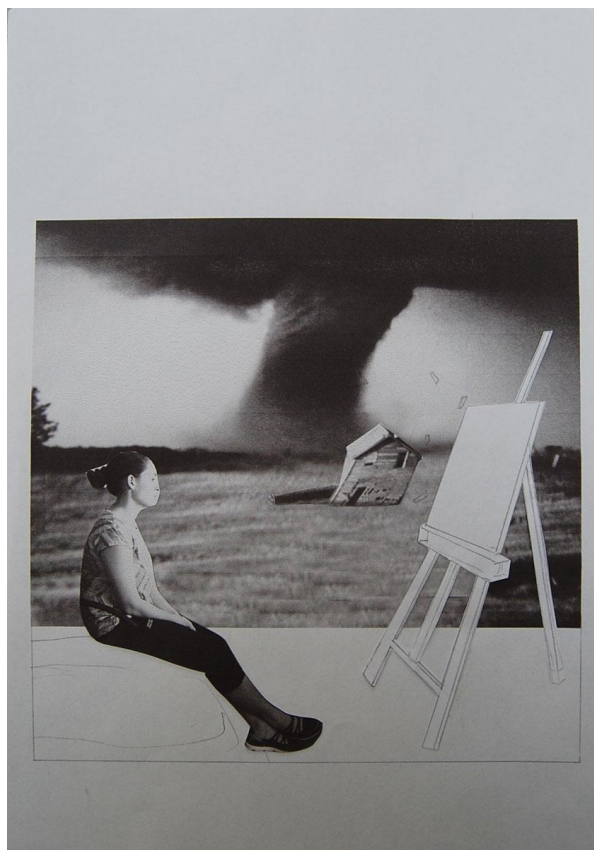
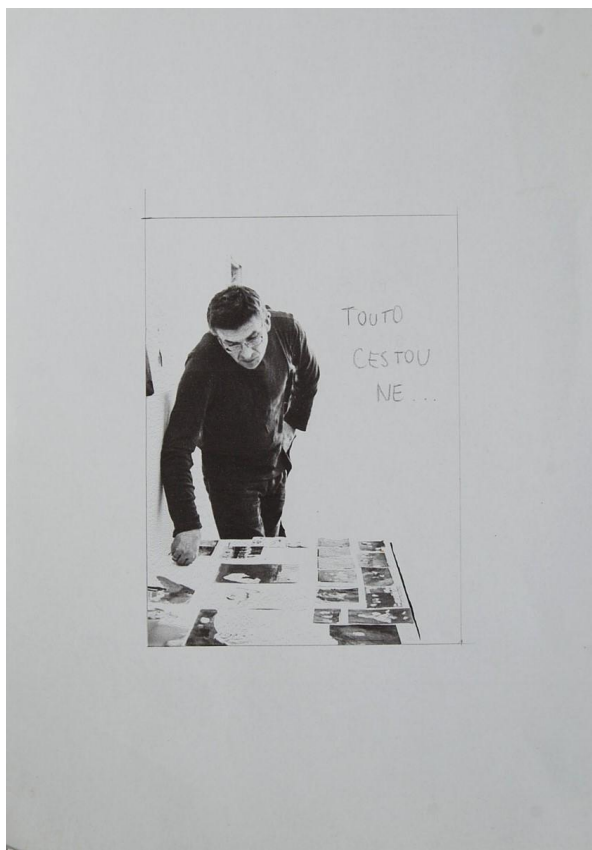

Přípravné skici, koláže, formát A4

Dokonalý obraz, olej na plátně, 160 x 200 cm, 2014

Přípravné skici, koláže, Formát A4

Finální skica k druhému obrazu, koláž, formát A4

PÍSEMNÁ OBHAJOBA

Název mé bakalářské práce je Život. Mým původním záměrem bylo vytvořit monumentální, dokonalý obraz, triptych o dobru, zlu a něčem co je mezi těmito dvěma pojmy, jakýsi oltář roku 2014 dle vzoru starých mistrů. Od samého začátku mé práce ale docházelo k neustálému pochybování a nejistotám jak z mé strany, tak z pohledu pedagogů a konzultantů. Motiv obrazu se stával stále více vykonstruovanějším a složitějším, což se také potvrdilo mou následnou stagnací a závěrečnému přehodnocení práce. Došla jsem k názoru, že mnohem zajímavější, než samotný obraz, je to, co se děje kolem něj, v jeho zákulisí. To, jak mě od něj skoro všichni od začátku odrazovali, to, že jsem chtěla vytvořit dokonalý obraz, ale on se jím nestal, to jak mi babička každý týden volá, že mi drží palce,... To všechno se stalo najednou důležitější.

Původně jsem malovala triptych o životě, monumentální obraz o rozměru 200 x 480 cm, složený ze tří částí, dobra, zla a něčeho, co se nachází v jejich meziprostoru, kde každý díl naplňoval mou představu o jednotlivé symbolice. Celý obraz měl být z mého subjektivního hlediska odrazem současné společnosti, ve které se nacházíme. Na levé straně jsem zobrazila svůj kritický pohled na společnost a její problémy, které považuji dnes za podstatné, jako např. lhostejnost, šikana, posměch, pomluvy, ale zároveň také věci, které můžou vzniknout důsledkem zmíněných pojmů, a to např. vyvržení ze společnosti, nemoc, smrt... Naopak v pravé části jsem s trochou nadsázky zobrazila pár, běžící po louce, držící se za ruce, jako symbol lásky, štěstí a radosti. Střední část byla reakcí na předchozí, ji obklopující, části.

Vytyčeného cíle jsem chtěla dosáhnout především zalidněnou figurální kompozicí podanou v kolážovitě formě, která je pro mou práci důležitou složkou. Místo klasických skic tvořím koláže jako návrhy, které mi umožňují snadno manipulovat s kompozicí. Jejich kombinace přináší nový prvek snovosti a tajemství, jejich forma mě nijak nesvazuje a dává mi možnost jednoduše manipulovat s velikostí objektů či prostoru.

Pro mou práci je také důležitá fotografie, kterou používám jako předlohu k obrazům. První fotografie byly zprvu vykonstruované. Každá vznikala pro svůj předem daný účel v obraze. Fotografie zaznamenávají reálné postavy z mého života, jsou však stylizované samotnou potřebou pro obraz. Druhá fáze procesu je od základu realističtější. Předlohami pro další postavy se stávají fotografie dokumentární, momentky existující bez ohledu na vznikající obraz, častokrát nalezené. Malířskou technikou se zmocňuji jazyka koláže i média fotografie. Vznikající nová realita a výsledné působení obrazu je to, co ve své práci řeším. Podobný pocit ve mě vyvolává práce řady malířů se kterým se ztotožňuji a jejichž práce mě ovlivňuje. Patří sem Neo Rauch, ke kterému se přímo odkazuji v mém Dokonalém obraze, kde jsem sebe samu ztvárnila jako velkého umělce, za kterého považuju právě Raucha. Další umělci, jejichž svébytná vizualita má na mou práci vliv jsou např. Karin Mamma Anderson, Michael Borremans, Daniel Richter...

Ve finální verzi se tedy jedná o dva obrazy s rozměry 160 x 200 cm, olej na plátně. Název práce je Bakalářská práce, kdy první nese jméno Dokonalý obraz a je na něm z největší části zachycený můj původní obraz, triptych, ovšem ve finální podobě, ke které nikdy nedošel, neboli obraz, jež nikdy nedokončím, zároveň taky obraz v obraze. Dále se tady nacházím já, autor, velký umělec, který vytvořil dokonalé dílo a porota, kritikové. Naopak druhý obraz, který jsem nazvala Vystřihovánky odkazuje víc k realitě. Zobrazuje proces tvorby, to, jak tvořím své obrazy pomocí koláží, jak vystřihuju papírové postavičky, které jsou všude a vznášejí se kolem mě. Všechny vystřihovánky zobrazují konkrétní lidi, kteří pro mě v zákulisí obrazu hráli podstatnou roli. Velikost daných postav je úměrná jejich významu.

Zpětně si myslím, že můj dokonalý obraz by ve výsledku díky zvolenému tématu dobra a zla a také díky formě malby, kterou používám vyzněl vždycky naivně. Proto jsem ráda za své "selhání", které mě přimělo se dívat na věci z jiného úhlu pohledu, a které má pro mě mnohem větší smysl.